

Chceme dělat obsah pro lidi, říkají zakladatelé projektu Mapamátky, který popularizuje pražskou architekturu

pátek, 14. května 2021, 09:00

Studentský projekt Mapamátky, který vznikl v reakci na protikoronavirová opatření, má za cíl popularizovat pražskou architekturu a je zaměřený na individuální procházky po metropoli. Pražská Drbna se rozhodla setkat s některými členy týmu a absolvovala spolu s nimi jejich nejnovější Kostelní trasu (30. léta), která má celkem šest zastávek a vede z Nuslí až na Vinohrady.

„V rámci školního projektu jsme přišli s tím, že budeme dělat procházky po Praze.“

Kostelní trasu jsme ale neabsolvovali úplně od začátku. Se členy Mapamátek jsem se setkala až na druhé zastávce, kterou byl Husův sbor ve Vršovicích. Stavba pochází z roku 1930 a jejím nepřehlédnutelným prvkem je 26 metrů vysoká kostelní věž, která je zakončena čtverhranným kalichem a křížem.

*„Projekt Mapamátky je spojení procházek a poznávání pražského architektonického kulturního dědictví. V rámci školního projektu jsme přišli s tím, že budeme dělat procházky po Praze,” říká **Marie Zákostelecká**, která se v Mapamátkách stará o management. Na otázku, jaký byl první impuls právě pro tento projekt, odpovídá, že se jí inspirací stalo Brno, kde mají takzvaný Brněnský architektonický manuál a právě ta myšlenka spojení architektury a procházek se jí zalíbila. Jenže ať hledala, jak chtěla, tak v Praze nic podobného nenašla.*

„Měli jsme předmět s názvem Animace kulturního dědictví a dostali jsme za úkol to konkretizovat přímo na památkách. Bylo nás celkem 25 a každý přišel s nějakým nápadem. Pak se hlasovalo a vybral se nakonec naštěstí ten můj projekt,” směje se Marie. Pak už nic nebránilo tomu, aby na přelomu září a října loňského roku vznikl projekt Mapamátky. Zakladatelé na něm intenzivně pracovali tři měsíce, a to z toho důvodu, že projekt musel být hotový do konce semestru.

„Na začátku byl balíček čtyř tras. Dnes jich máme zatím šest.”

Další zastávkou na naší trase byl Kostel svatého Václava ve Vršovicích, jehož architektem je Josef Gočár. Dominantou stavby je pak 56 metrů vysoká hranolovitá věž, jejíž čelní stěnu zdobí luxferové bloky.

Kostelní trasa (30. léta) je již šestá v pořadí. „Na začátku byl balíček čtyř tras, a to trasa Prázdná, Literární, Filmová a Brutalistní,” říká **Edita Hornová**, která se stará o marketing celého projektu.

„Každý tým ze studentů měl na starost jednu trasu a ještě k tomu jsme každý tým dělali třeba produkci, finance, nebo marketing,” dodává **Lukáš Vejmelka**, který má na starost právě financování projektu. Marie ještě dodává, že chtěli, aby to všechny bavilo. Takže se rozhodli vzít všechny nápady i z ostatních projektů a zakomponovali je dohromady. Tak vznikla například Literární nebo Filmová trasa.

Ptám se tedy, jak taková trasa vlastně vzniká. Je mi řečeno, že v případě například té Literární si tým Mapamátek vzal mapu, našel domy, ve kterých žili slavní spisovatelé, a z toho pak vytvořili trasu.

„Když se tvoří trasa, tak se vyberou body, které by se tam do ní daly zakomponovat. Pak je naklikáme do map a díváme se také na to, že když půjdeme tudy, tak už to bude moc dlouhé, když vynecháme toto, tak by to byla škoda. Takže se to snažíme přizpůsobit,” říká Marie.

Některé stavby jsou mimo trasu, protože kdyby se spojily do jedné, měla by několik desítek kilometrů

Na webu Mapamátek jsou také místa mimo trasu, protože kdyby se spojily do jedné, tak by měla několik desítek kilometrů, což by nešlo. Na otázku, jak dlouho jim trvá vytvoření jedné trasy, odpovídají shodně, že je to měsíc až dva.

V pořadí třetí zastávkou naší procházky byl Husův sbor na Vinohradech, který byl vystaven ve stylu konstruktivismu podle návrhu architekta Pavla Janáka a je tvořen ze tří částí: modlitebny, zvonice a obytného celku. Zajímavostí je, že v roce 1945 zde bylo zřízeno rozhlasové studio, které vysílalo volání o pomoc Pražského povstání.

Díky tomu, že se projekt Mapamátky neustále rozrůstá a členové týmu mají v hlavě již několik desítek tras, tak při našem putování Kostelní trasou (30. let) přišla řeč také na sponzory a partnery. Hned první spolupráci Mapamátky navázaly, když do světa poslaly první balíček tras.

„Protože je v balíčku také Brutalistní trasa, tak jsme napsali spolku Architektura 489, kteří se o brutalistní stavby zajímají. S jejich svolením jsme od nich přebírali informace k našim zastávkám, doplnili jsme tam nějaké své informace. Oni nám pak slíbili, že budou patroni právě této trasy. Podobně to bylo se spolkem Prázdné domy, který zaštiťuje naši Prázdnou trasu,“ říká Edita.

Mapamátky také spolupracují s fotografem Filmed in Prague, který vytiskne fotku z filmu a vyfotí ji na místě, kde se daná scéna z filmu natáčela. Mapamátkám nyní také pomohli herci s nahrávkou audií, a to Václav Kopta se Skleněnou trasou a Petr Vančura s trasou Kostelní.

V budoucnu by mohly být trasy přizpůsobeny i pro děti

„Formuje se nám také spolupráce se studiem Damúza, což je divadelní spolek pro děti. Oslovili nás, že by rádi dělali akce pro děti a líbí se jim Mapamátky. Takže bychom mohli v budoucnu přizpůsobit naše trasy také dětem,“ dodává Marie.

Když celý projekt Mapamátky začínal, tak jeho členy podpořila také škola a dostali stipendium, díky kterému mohli realizovat třeba placenou propagaci. Edita ještě

dodává, že měli také jednoho soukromého dárce, kterému se líbil nápad Skleněné trasy.

„Lidé nás také často přesdílí, že šli nějakou naší trasu, dají si to na své sociální sítě a označí nás. Takže lidé s námi již začínají komunikovat, a nejen nasávat obsah, což je skvělé. Posílají nám také nápady na trasy,” dodává Edita.

Mapamátky se snaží být aktivní a interaktivní i na sociálních sítích. Pořádají například soutěže, ve kterých lidé hádají, jak se bude jmenovat následující trasa. Mapamátky jsou aktivní na [Facebooku](#) i na [Instagramu](#).

Kostelní trasa končí na Jiřáku

Naše kroky již směřují k poslední zastávce na této trase, a tou je Kostel Nejsvětějšího Srdce Páně na náměstí Jiřího z Poděbrad. Jedná se o Národní kulturní památku, jejímž architektem je Slovinec Jože Plečnik. Stavba svým tvarem připomíná Noemovu archu a pracuje skrálovskou symbolikou. Dominantnou kostela jsou hodiny na 42 metrů vysoké věži, jejichž ciferník má v průměru skoro osm metrů.

U otázky, co plánují do budoucna, se všichni tři členové shodují na tom, že chtějí vymýšlet nové trasy a budou se snažit přijít s něčím novým. Přemýšleli už také nad merchem a o prázdninách by rádi spustili e-shop. *„V prosinci jsme měli soutěž, kdy lidé chodili po trasách, vyplnili dotazník a z těch, kteří to měli správně, se losovali vítězové tašek. Pak nám začali chodit reakce právě na ty tašky, jestli je prodáváme, že by je lidé hrozně chtěli,”* směje se Marie.

Pamapátky, Památkymapa.... Mapamátky!

Nedá mi to a musím se zeptat také na neobvyklý název Mapamátky. *„Přemýšlela jsem, jak by se náš projekt mohl jmenovat, aby to neznělo něco ve smyslu Architektonické procházky nebo Architektonický manuál, což se mi moc nezdálo. Pak mě napadly památky s mapou, tak jsem vymýšlela Pamapátky, Památkymapa a pak mi to najednou cvaklo... Mapamátky. Ten název jsem řekla i vyučující a té se líbil také,”* směje se Marie.

Co se týče nových tras, tak je mi řečeno, že v hlavě mají nyní asi tři, ale celkově je jich mnohem více. Nápadů je neskutečně moc a pořád přicházejí nějaké nové, shodují se všichni. *„Prakticky máme trasy tak na pět let dopředu,”* směje se Edita. *„Snažíme se také lidi dostat i někam mimo centrum,”* dodává ještě Marie.

„Ozvali se nám lidé, že by chtěli ve svém městě udělat vlastní trasu.“

Na otázku, zda plánují rozšíření i do dalších měst, Marie říká, že na začátku nad tím uvažovali, ale pak zjistili, kolik podnětů je jen v Praze. Edita však dodává, že by se jí líbilo, kdyby se projekt rozšířil i do dalších měst. *„Musíme říct, že se nám už dokonce i nějací lidé ozvali, že by rádi ve svém městě udělali nějakou svou vlastní trasu,“* říká Lukáš.

Když se na závěr členů Mapamátek zeptám, jak sami projekt vnímají, jejich reakce jsou více než nadšené. *„Je skvělé, že se něco takového naskytlo. Takže to, že jsem v Praze a nemůžu cestovat, mi zase tak nevadí, protože děláme něco pro Prahu. A ještě k tomu ty pozitivní ohlasy od lidí. To je super!“* říká s nadšením Marie. Chceme dělat obsah pro lidi, děláme krátké a výstižné texty, aby to lidé pochopili, shodují se všichni tři.

„Jsme skvělý tým deseti lidí, kde každý dělá něco a skvěle to funguje. Všichni jsme si řekli, co máme rádi, a vůbec nic nám nechybí, což je super,“ říká mi při loučení Marie.

Wendy Zimmerová